

Toelichting 2^e wijziging APV Stadskanaal 2024

Artikelsgewijs

Artikel I, onderdeel A (Wijziging artikel 1:1 Definities)

Deze wijziging houdt verband met het overhevelen van de definitie van ‘gebouw’ in bijlage I bij het Besluit bouwwerken leefomgeving naar de bijlage, onder A, bij de Omgevingswet (artikel II, onderdeel V, Verzamelbesluit Omgevingswet, Stb. 2023, 298, resp. artikel I, onderdeel CW van de Verzamelwet Omgevingswet 2024, Stb. 2023, 376). Inhoudelijk is de definitie niet gewijzigd.

Artikel I, onderdeel B (Wijziging artikel 2:2 Gevaarlijk of hinderlijk voorwerp (Messen en andere voorwerpen als steekwapen))

De huidige APV 2024 van Stadskanaal bevat al een messenverbod (artikel 2:2), maar door de uitspraak van de rechtbank Rotterdam (ECLI:NL:RBROT:2023:2038) in maart 2023, waarin een vergelijkbaar artikel in de APV van Rotterdam onverbindend werd verklaard, is herziening noodzakelijk. De rechtbank oordeelde dat de Wet Wapens en Munitie dit onderwerp al afdoende regelt. De VNG deelt deze opvatting niet en heeft in de ledenbrief van 7 november 2023 een tekstvoorstel voor een lokaal messenverbod opgenomen. Gezien deze uitspraak ziet het college zich genoodzaakt de formulering van het messenverbod in de APV aan te passen om juridisch houdbaar te blijven en aan te sluiten bij de landelijke regelgeving en de aanbevelingen van de VNG.

Artikel I, onderdeel C, (wijziging artikel 2:12 lid 1 sub g Sportwedstrijden, niet zijnde vechtsportevenementen als bedoeld in het tweede lid, onder f)

Sub g “sportwedstrijden, niet zijnde vechtsportevenementen als bedoeld in het tweede lid, onder f” vervalt

In de wijziging van de APV per 1 januari 2024 is een sub g toegevoegd waarbij specifiek sportwedstrijden ook onder de vrijstelling van een evenementvergunning vallen. Deze aanpassing is overgenomen vanuit het VNG APV-model. Afgelopen jaar is geconstateerd dat het vrijstellen van sportwedstrijden van een evenementvergunning verschillende negatieve gevolgen heeft voor de gemeente.

Het vrijstellen van sportwedstrijden van een evenementvergunning is onwenselijk gebleken omdat het de controle over publieke orde, veiligheid en verkeer vermindert, wat kan leiden tot incidenten en overlast. Zonder vergunning kan de gemeente moeilijker maatregelen treffen op het gebied van hulpverlening, noodplannen en crowd control. Ook kan dit leiden tot onvoldoende regulering van milieuoverlast zoals geluid, afval en vervuiling. Hierdoor wordt de veiligheid van zowel deelnemers als omwonenden beter gegarandeerd.

Artikel I, onderdeel D, (indiening aanvraag artikel 2:14)

De indieningstermijn voor A-, B- en C-evenementen wordt aangepast om een zorgvuldiger vergunningstraject te waarborgen.

Voor A-evenementen wordt de termijn verlengd van 8 naar 10 weken. In de praktijk blijkt de huidige termijn van 8 weken vaak te kort, omdat regelmatig advies moet worden ingewonnen bij verschillende externe partijen. Deze partijen hebben voldoende tijd nodig om een weloverwogen advies uit te brengen. Om ervoor te zorgen dat alle adviezen zorgvuldig worden meegewogen en de vergunning tijdig kan worden verleend, wordt een verruiming naar 10 weken doorgevoerd.

Voor B- en C-evenementen wordt de indieningstermijn verruimd van 10 naar 16 weken. B- en C-evenementen hebben vaak een grotere impact op de omgeving en vereisen een bredere advisering en afstemming met omwonenden en belanghebbenden. De extra tijd is nodig om zowel externe adviezen te verwerken als om de noodzakelijke communicatie, waaronder de publicatie en de bezwaartermijn van 6

weken, zorgvuldig te laten verlopen. Door de termijn te verlengen naar 16 weken, wordt voldoende ruimte gecreëerd voor een zorgvuldige beoordeling en een transparante procedure richting alle betrokkenen.

Artikel I, onderdeel E (Wijziging artikel 2:16 eerste lid Uitzondering vergunningplicht voor kleine evenementen)

Deze wijziging betreft een technische aanpassing in het eerste lid van artikel 2:16, waarbij de verwijzing gecorrigeerd moet worden van lid 5 naar lid 4. Dit zorgt voor een juiste en consistente verwijzing binnen de regelgeving, wat essentieel is voor de helderheid en interpretatie van het artikel.

Artikel I, onderdeel F (Wijziging artikel 2:18 Definities)

De toevoeging van "coffeeshop" aan artikel 2:18 van de APV Stadskanaal is een belangrijke stap in de regulering van de exploitatie van coffeeshops en de aanpak van ondermijnende criminaliteit. Door het verplicht stellen van exploitatievergunningen voor coffeeshops, wordt een kader gecreëerd waarin toezicht en handhaving effectiever kunnen plaatsvinden. Dit is essentieel om de openbare orde en veiligheid te waarborgen en om de risico's van criminaliteit rondom de verkoop van softdrugs te verminderen.

Met de inwerkingstelling van de gewijzigde APV zal het reeds voorbereide beleid voor exploitatievergunningen ook van toepassing zijn op coffeeshops. Dit beleid biedt richtlijnen voor de voorwaarden waaronder een coffeeshop kan worden geëxploiteerd en zorgt ervoor dat de exploitant voldoet aan de wettelijke eisen en normen. Door deze vergunningseis in te voeren, kan de gemeente beter toezicht houden op de activiteiten van coffeeshops en kunnen zij adequaat optreden tegen eventuele overtredingen.

Bovendien is het invoeren van exploitatievergunningen voor coffeeshops onderdeel van een bredere aanpak tegen ondermijnende criminaliteit. Dit beleid beoogt niet alleen de regulering van de coffeeshops zelf, maar ook het creëren van een veiliger en beter gecontroleerd aanbod van cannabisproducten. Door exploitatievergunningen te vereisen, kan de gemeente beter inspelen op de sociale en economische gevolgen van coffeeshopactiviteiten en kan zij bijdragen aan het verminderen van de illegale handel en de daarmee samenhangende criminaliteit.

Artikel I, onderdeel G (Invoering Artikel 2:19 Exploitatie openbare inrichting, artikel 2:19a Uitzondering vergunningplicht en artikel 2:20 Beëindiging exploitatie inrichting)

De toevoeging van een vergunningplicht voor exploitatie van openbare inrichtingen, zoals beschreven in de artikelen 2:19, 2:19a, en 2:20, richt zich op het bevorderen van een veilige, leefbare en ordelijke omgeving en maakt deel uit van de bredere "Knoalster Aanpak Ondermijning". Deze aanpak is gericht op het voorkomen en bestrijden van ondermijnende activiteiten in de gemeente. Door exploitatievergunningen verplicht te stellen voor openbare inrichtingen kan de gemeente toezicht houden op de bedrijfsvoering en het levensgedrag van ondernemers en leidinggevenden, en zo voorkomen dat openbare inrichtingen worden misbruikt voor criminele activiteiten die de openbare orde en veiligheid ondermijnen.

Daarnaast biedt het vergunningensysteem de mogelijkheid om een integriteitstoets uit te voeren op grond van de Wet Bibob. Deze toets stelt de burgemeester in staat om vroegtijdig criminele invloeden binnen de exploitatie van openbare inrichtingen te signaleren en te voorkomen, wat essentieel is voor het waarborgen van de veiligheid van Stadskanaal.

Artikel 2:19

Artikel 174 van de Gemeentewet bepaalt dat de burgemeester is belast met de uitvoering van verordeningen voor zover deze betrekking hebben op het toezicht op de voor het publiek openstaande gebouwen. Deze vergunning wordt daarom door de burgemeester verleend.

Tweede lid

Voor een aantal categorieën van kleinschalige openbare inrichtingen waar geen alcohol wordt geschonken, en waar de openbare orde evident niet in het geding is, is in de visie van de VNG geen vergunning nodig. Te denken valt aan tearooms, een ontbijthoekje bij de bakker, ijssalons, bedrijfskantines en -restaurants et cetera. Vooralsnog is gekozen om winkels in de zin van de Winkeltijdenwet, die als nevenactiviteit een horecagedeelte hebben, uit te sluiten.

Derde lid

Op grond van artikel 1:6 van de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) worden vergunningen in principe voor onbepaalde tijd verleend. Dit geldt ook voor de exploitatievergunning. Dit principe is bedoeld om stabiliteit en continuïteit voor ondernemers te waarborgen en hen in staat te stellen hun activiteiten zonder onnodige onderbrekingen voort te zetten.

Echter, de gemeente heeft de mogelijkheid om aan de vergunning een bepaalde tijdsduur te verbinden, bijvoorbeeld vijf of tien jaar, als er dwingende redenen van algemeen belang zijn. Dit kan relevant zijn in situaties waar de gemeente het noodzakelijk acht om de activiteiten van een openbare inrichting periodiek te herzien, bijvoorbeeld om te waarborgen dat de exploitant voldoet aan de geldende normen en eisen, en om te kunnen inspelen op veranderingen in de omgeving of de behoeften van de gemeenschap.

In het geval van een exploitatievergunning voor een coffeeshop is er een uitzondering op deze regel. Dit omdat de exploitatievergunning voor een coffeeshop een schaarse vergunning betreft. De vergunning voor een coffeeshop wordt verleend voor een vaste duur van tien jaar. Deze termijn is vastgesteld wegens de schaarse vergunningen waarbij de gemeente op grond van het gelijkheidsbeginsel aan (potentiële) gegadigden gelijke kansen worden geboden om in aanmerking te komen voor deze schaarse vergunning.

Vijfde lid

Omdat de weigeringsgronden zoals genoemd in artikel 1:7 voor de horeca ruim zijn geformuleerd (met name de volksgezondheid is hier niet aan de orde), is onder a bepaald dat het om de openbare orde gaat en om het woon- en leefklimaat. Het begrip openbare orde moet wel binnen de kaders van de Dienstenrichtlijn worden geïnterpreteerd. Ook is slecht levensgedrag van de exploitant of leidinggevende een weigeringsgrond.

Omgevingsplan

Als het Omgevingsplan vestiging van een horecabedrijf ter plaatse niet toelaat, ligt het niet voor de hand om wel een exploitatievergunning te verlenen. Er kan immers toch geen gebruik van worden gemaakt wegens strijd met het bestemmingsplan. Strijd met het bestemmingsplan is daarom als imperatieve weigeringsgrond opgenomen. Blijkens jurisprudentie is dit aanvaardbaar omdat een dergelijke bepaling geen zelfstandige planologische regeling bevat. Weliswaar brengt dit mee dat de burgemeester treedt in een beoordeling van het geldende Omgevingsplan, maar dit laat de bevoegdheid van het college bij de toepassing van het geldende bestemmingsplan onverlet. Van een doorkruising van de Woningwet is geen sprake.

Slecht levensgedrag

Om discussie over strijd met artikel 10 van de Dienstenrichtlijn te voorkomen, is het noodzakelijk dat de burgemeester bij het toepassen van de weigeringsgrond 'slecht levensgedrag' beleidsregels vaststelt. In die beleidsregels moet worden opgenomen wat onder slecht levensgedrag wordt verstaan en welke feiten en omstandigheden worden meegewogen. Bijvoorbeeld de beleidsregel dat slechts feiten die zich hebben voorgedaan in de periode van vijf jaar voorafgaand aan het nemen van een besluit op de aanvraag in de beoordeling van de aanvraag betrokken worden. Hebben zich in die periode geen feiten voorgedaan die te maken hebben met het levensgedrag van een exploitant, dan zal de vergunning om redenen ontleend aan het levensgedrag niet worden geweigerd. Als zich in die periode wel voorvallen hebben voorgedaan, dan kijkt de burgemeester ook naar de voorvallen in het verdere verleden om te bezien of er een patroon van zodanig levensgedrag valt te ontwaren dat het woon- en leefmilieu of de openbare orde in de omgeving van het horecabedrijf mogelijk negatief wordt beïnvloed.

Jurisprudentie

ABRvS 18-07-2018, ECLI:NL:RVS:2018:2456. Gelet op het ontbreken van een nadere omschrijving van het begrip slecht levensgedrag in de APV, beoogt de APV kennelijk aan te sluiten bij de terminologie van de Drank- en Horecawet. Bij of krachtens de Drank- en Horecawet is geen nadere omschrijving gegeven van de eis dat leidinggevendenden niet in enig opzicht van slecht levensgedrag zijn. Gelet hierop zijn geen beperkingen gesteld aan de feiten of omstandigheden, die bij de beoordeling van het levensgedrag mogen worden betrokken. Het is niet vereist dat bij die beoordeling alleen feiten en omstandigheden die te maken hebben met de exploitatie van een café worden betrokken. Uit de uitspraak van de Afdeling van 22 mei 2013 (ECLI:RVS:2013:CA0629) volgt verder dat een strafrechtelijke veroordeling niet vereist is.

ABRvS 18-12-2019, ECLI:NL:RVS:2019:4258; Voorzieningenrechter Raad van State 05-03-2020, ECLI:NL:RVS:2020:689 en ECLI:NL:RVS:2020:690. De Afdeling vindt dat het in beginsel voldoende duidelijk en ondubbelzinnig, objectief, transparant en toegankelijk genoeg is om iemand zijn levensgedrag tegen te werpen en dat er dus geen sprake is van strijd met artikel 10 van de Dienstenrichtlijn.

ABRvS 09-09-2020, ECLI:NL:RVS:2020:2168, ECLI:NL:RVS:2020:2169, ECLI:NL:RVS:2174 en ECLI:NL:RVS:2020:3082. Naar het oordeel van de Afdeling voldoet het vergunningenstelsel als zodanig aan de eisen van de Europese Dienstenrichtlijn. Maar of de burgemeester bepaald levensgedrag in het concrete geval mag 'tegenwerpen', zal de burgemeester per geval moeten onderbouwen, waarbij 'de toepassing van dit criterium consistent, inzichtelijk en in overeenstemming met de toelichting en vaste gedragslijn moet zijn'.

ABRvS 25-05-2022, ECLI:RVS:2022:1493. Bij weigering van een horecavergunning wegens slecht levensgedrag heeft de burgemeester een verdergaande plicht om te motiveren waarom hij dat vindt. Hij moet motiveren waarom de feiten en omstandigheden relevant zijn voor de exploitatie van een horecabedrijf en hoe de exploitant vooraf had kunnen weten dat die feiten en omstandigheden in de weg staan aan het verlenen van de vergunning. Ook mogen de feiten en omstandigheden niet gering zijn en moeten zij, ondanks het tijdsverloop, nog steeds iets zeggen over de betrouwbaarheid van de exploitant om op verantwoorde wijze een horecabedrijf uit te oefenen.

Curatele

Indien men onder curatele is komen te staan, kan mogelijk de voorwaarde worden opgenomen dat de exploitatie weer voortgezet kan worden als de exploitant niet meer onder curatele is gesteld (mits deze datum niet langer dan een jaar in de toekomst ligt) of dat een andere exploitant de zaken tijdelijk waarneemt (mits er meerdere exploitanten op de vergunning staan).

Woon- en leefsituatie in de omgeving

De exploitatievergunning is primair een overlastvergunning: zij biedt de mogelijkheid preventief te toetsen of de exploitatie van een horecabedrijf zich verdraagt met het woon- en leefmilieu ter plaatse. Daarbij is van belang in welke mate van het bedrijf zelf overlast is te duchten, maar ook in welke mate de komst van het bedrijf de leefbaarheid en het karakter van de buurt zullen aantasten. Met welke aspecten de burgemeester rekening moet houden, staat omschreven in het derde lid.

De weigeringsgrond woon- en leefmilieu en slecht levensgedrag valt onder de 'rule of reason' en mag daarom (bij een horecaondernemer die zich hier vestigt) ook op grond van de Dienstenrichtlijn als weigeringsgrond worden gehanteerd.

Jurisprudentie

ABRvS 24-03-1997, ECLI:NL:RVS:1997:ZF2622. Strijd met het bestemmingsplan is als weigeringsgrond aanvaardbaar.

ARRS 22-05-1987, ECLI:NL:RVS:1987:AM9857, ARRS 08-01-1988, ECLI:NL:RVS:1988:AN0017 en ABRvS 24-01-1995, ECLI:NL:RVS:1995:AP9517. Aannemelijk is dat de aantasting van de woon- en leefsituatie wordt veroorzaakt door de cumulatieve effecten van het totale aantal inrichtingen.

ABRvS 17-06-1997, ECLI:NL:RVS:1997:AP7172. Voorschrift in terrasvergunning, waarbij op dagen dat er evenementen zijn aan het gebruik van de weg voor dat doel prioriteit wordt gegeven, dient doelmatig gebruik en beheer van de weg.

ABRvS 05-06-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AE3681 en ABRvS 13-11-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AF0269 (Nijmegen). Een terras is een bij een voor het publiek openstaand gebouw behorend erf in de zin van artikel 174 van de Gemeentewet. Ingevolge het eerste lid van dit artikel is de burgemeester onder meer belast met het toezicht op de voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven. Ingevolge het derde lid van dit artikel is de burgemeester belast met de uitvoering van de verordeningen voor zover deze betrekking hebben op dat toezicht. De burgemeester – en niet het college – is dus bevoegd om terrasvergunningen te verlenen.

ABRvS 13-11-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AF0274. De burgemeester heeft terecht vergunning verleend voor de exploitatie van een terras van bepaalde afmetingen en aan deze vergunning in verband met het belang van de verkeersveiligheid een voorwaarde inzake wijze van bediening verbonden.

ABRvS 13-11-2002, ECLI:NL:RVS:2002:AF0261. Het college is niet bevoegd tot het nemen van besluiten op aanvragen om terrasvergunningen.

ABRvS 28-04-2004, ECLI:NL:RVS:2004:AO8501. Internetdiensten trekken een zelfstandige stroom bezoekers; internetcafé komt niet in aanmerking voor vergunning op grond van de DHW.

Rb. Roermond 30-12-2004, ECLI:NL:RBROE:2004:AU0457. Weigering op grond van gemeentelijk onderzoek als gevolg van de Bibob.

ABRvS 09-02-2005, ECLI:NL:RVS:2005:AS5523. Een APV vergunning voor de exploitatie van een horecabedrijf is persoonsgebonden. Dat tevens een gedoogverklaring voor de exploitatie van een coffeeshop is verstrekt doet hier niets aan af. Na overlijden vervalt vergunning en gedoogverklaring.

Onjuiste of onvolledige gegevens

Indien een exploitant tijdens de vergunningprocedure onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt ter verkrijging van de vergunning, zal de vergunning gewijzigd worden als de gevolgen van deze onjuiste of onvolledig verstrekte informatie herstelbaar zijn en de gevolgen te overzien.

Negende lid

Openbare inrichtingen die al actief zijn voor 1 februari 2025 wordt een tijdelijke vrijstelling geboden. Tot 1 juni 2026 kunnen deze inrichtingen zonder de in lid 1 vereiste vergunning blijven opereren en hebben zij de mogelijkheid om zonder legeskosten een vergunning aan te vragen. Dit geeft exploitanten de tijd om zich aan de nieuwe vergunningsregels aan te passen zonder financiële druk.

Na deze termijn mogen exploitanten, mits zij vóór 1 juni 2026 een vergunningsaanvraag hebben ingediend, hun inrichting blijven exploiteren totdat de burgemeester hierover een besluit heeft genomen. Hiermee wordt voorkomen dat bestaande ondernemingen zonder vergunning hoeven te sluiten tijdens de behandeling van hun aanvraag.

Leges

Voor de behandeling van de aanvraag voor een exploitatie vergunning wordt leges in rekening gebracht. De legeskosten die bij de verstrekking van diverse vergunningen worden berekend, worden per jaar vastgesteld door de gemeenteraad in de Legesverordening. Gezien het feit dat dit jaarlijks wijzigende bedragen zijn, worden de bedragen niet in dit beleidsstuk opgenomen. De vaststelling van de Legesverordening wordt bekendgemaakt via publicatie op de in de gemeente gebruikelijke wijze.

Artikel 2:19a Uitzondering vergunningplicht

Eerste lid

Het eerste lid biedt de burgemeester de bevoegdheid om soorten openbare inrichtingen aan te wijzen waarvoor de vergunningplicht, zoals vastgesteld in artikel 2:19, eerste lid, niet van toepassing is. Dit artikel is bedoeld om een flexibele aanpak te waarborgen voor bepaalde situaties waarin de exploitatie van openbare inrichtingen geen significante risico's voor de openbare orde en veiligheid met zich meebrengt.

Jurisprudentie

ABRvS 14 oktober 2009, ECLI:NL:RVS:2009: de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft gesteld dat de burgemeester in het belang van de openbare orde kan beslissen om bepaalde inrichtingen vrij te stellen van de vergunningplicht, mits deze beslissing goed onderbouwd is.

Tweede lid

De vrijstelling genoemd in het eerste lid kan worden ingetrokken wanneer zich een incident heeft voorgedaan dat gepaard gaat met geweld, overlast op straat of drugsgebruik en -handel in of bij de inrichting. Dit mechanisme is bedoeld om de openbare orde en veiligheid proactief te beschermen.

De intrekking van de vrijstelling is een belangrijke waarborg voor de gemeente. Het stelt de burgemeester in staat om snel en adequaat te reageren op incidenten die de veiligheid en leefbaarheid van de omgeving in gevaar brengen.

Jurisprudentie

In de zaak ABRvS 24 april 2013, ECLI:NL:RVS:2013 heeft de Raad van State geoordeeld dat de burgemeester bevoegd is om vrijstellingen in te trekken op basis van de ernst van incidenten. De rechter benadrukte hierbij dat de bescherming van de openbare orde en veiligheid prioriteit heeft, en dat het optreden van de gemeente gerechtvaardigd moet zijn om deze belangen te waarborgen.

Artikel 2:20 Beëindiging exploitatie inrichting

Eerste lid

De verplichting voor exploitanten om de burgemeester op de hoogte te stellen van beëindiging van de exploitatie binnen twee weken zorgt voor transparantie en controle, in lijn met de verplichtingen in artikel 1:4 (Informatie- en registratieplicht). Dit voorkomt dat onduidelijkheden ontstaan over de status van de exploitatie en waarborgt dat vergunningen correct worden beheerd.

Tweede lid

De regeling dat de vergunning vervalt bij beëindiging van de exploitatie, maar dat de rechtsopvolger binnen vier weken een aanvraag kan indienen, is een noodzakelijke maatregel voor continuïteit. Dit sluit aan bij de principes van overgangsrecht die ook terugkomen in Artikel 1:7 (Overgangsrecht), wat zorgt voor een soepele overgang en voorkomt dat er onduidelijkheid ontstaat over vergunningen bij eigendomsoverdracht.

Derde lid

Het behoud van de vergunning in afwachting van een beslissing op de aanvraag van de rechtsopvolger versterkt de continuïteit van de exploitatie. Dit voorkomt dat een bedrijf onterecht stilgelegd wordt en is in lijn met de doelstellingen van de APV om economische activiteiten te stimuleren, terwijl de kwaliteit en veiligheid van openbare inrichtingen gewaarborgd blijft.

Artikel I, onderdeel H (Wijziging artikel 2:75 Gebiedsontzegging)

De Commissie Feiten en Tarieven van het Parket Centrale Verwerking Openbaar Ministerie (CVOM) heeft aangegeven bereid te zijn een feitcode te koppelen aan de overtreding van de gebiedsontzegging, mits dit expliciet in het artikel is geregeld. Met de toevoeging van het nieuwe zesde lid, in combinatie met de strafbaarstelling in artikel 6:1 van de APV, ontstaat de mogelijkheid om een boete op te leggen aan personen die zich niet aan de gebiedsontzegging houden.

Voor het afdoen met een feitcode is het van cruciaal belang dat er bij het proces-verbaal een kaart van het desbetreffende gebied wordt gevoegd. Dit is noodzakelijk om te toetsen of de gebiedsontzegging op de juiste wijze in persoon is uitgereikt en of het gebied waarop de ontzegging betrekking heeft, duidelijk is gemarkeerd. Deze procedure waarborgt niet alleen de rechtmatigheid van de handhaving, maar versterkt ook de transparantie en rechtszekerheid voor de betrokkenen.

Door deze expliciete regeling kan de gemeente effectiever optreden tegen overtredingen van gebiedsontzeggingen, wat bijdraagt aan een veiliger en leefbaarder milieu. Het benadrukt bovendien het belang van duidelijke communicatie en documentatie in het handhavingproces, waardoor zowel de gemeente als de inwoners beter beschermd zijn tegen ongewenste situaties.

Artikel I, onderdeel I (Wijziging artikel 2:78 lid 8 Tegengaan onveilig, niet leefbaar en malafide ondernemersklimaat)

Deze aanpassing stelt dat de burgemeester op basis van elk afzonderlijk criterium kan besluiten tot sluiting, wat de handhavingmogelijkheden vergroot. Dit maakt het duidelijker dat niet alle criteria tegelijkertijd van toepassing hoeven te zijn voor het nemen van een sluitingsbesluit, wat de burgemeester meer flexibiliteit en effectiviteit geeft in de handhaving van de regelgeving.

Artikel I, onderdeel J (Invoering Afdeling 16 Toezicht op kamerverhuur)

De toevoeging van een aparte afdeling over het toezicht op kamerverhuur in de Algemene Plaatselijke Verordening Stadskanaal is noodzakelijk om beter te kunnen sturen op de kwaliteit van het woon- en leefklimaat in wijken met kamerverhuurbedrijven. Kamerverhuur is in veel gemeenten een veelvoorkomende woonvorm, hoewel het een waardevolle oplossing biedt voor huisvesting, kan het in sommige gevallen leiden tot overlast of aantasting van het leefklimaat. Door regulering en handhaving via vergunningverlening wordt ervoor gezorgd dat kamerverhuurbedrijven verantwoord worden geëxploiteerd en passen binnen de ruimtelijke en sociale context van de wijk waarin ze zich bevinden.

Daarnaast is het wenselijk om eisen te kunnen stellen aan kamerverhuurbedrijven om ongewenste effecten, zoals geluidsoverlast, vervuiling, veiligheid of andere vormen van verstoring van de openbare orde te beperken. Dit nieuwe kader maakt het mogelijk voor het college om vergunningen te verlenen en in voorkomende gevallen in te trekken, mocht de exploitatie ontoelaatbare overlast veroorzaken.

Ondermijning

Naast het waarborgen van het woon- en leefklimaat dient het toezicht op kamerverhuur ook een belangrijke rol in de bestrijding van ondermijnende criminaliteit. Kamerverhuurbedrijven kunnen vatbaar zijn voor criminele activiteiten zoals illegale bewoning, drugshandel, mensenhandel en uitbuiting. Zonder regulering is het voor kwaadwillenden relatief eenvoudig om misbruik te maken van de flexibiliteit en anonimiteit die kamerverhuur kan bieden, waardoor er een risico ontstaat voor de leefomgeving en de veiligheid in wijken.

Door een vergunningplicht in te stellen, wordt niet alleen inzicht verkregen in de exploitanten en huurders van kamerverhuurbedrijven, maar kan er ook actief worden gehandhaafd op naleving. Dit draagt bij aan het tegengaan van ondermijnende activiteiten, doordat vergunningen kunnen worden geweigerd of ingetrokken wanneer de exploitatie van een kamerverhuurbedrijf in strijd is met de openbare orde of bijdraagt aan een onveilige situatie. Zo krijgt het college met deze afdeling de mogelijkheid om, naast overlast, ook misbruik en criminele invloeden binnen de kamerverhuursector aan te pakken.

Door toezicht en vergunningverlening te combineren, wordt kamerverhuur zo ingericht dat het veilig en verantwoord plaatsvindt, wat bijdraagt aan een gezonde, leefbare en veilige gemeente voor alle bewoners.

Artikel 2:79

Dit artikel geeft de definities die gelden binnen deze afdeling. Het begrip kamerverhuurbedrijf wordt specifiek omschreven om het onderscheid te maken met andere logiesvormen, zoals logiesgebouwen en

instellingen onder het Bouwbesluit. Door het begrip huishouden te definiëren, wordt verduidelijkt dat de regeling specifiek is bedoeld voor situaties waarin geen gemeenschappelijke huishouding wordt gevoerd, waardoor het van toepassing is op bijvoorbeeld studentenhuisvesting of vergelijkbare woonvormen.

Artikel 2:80 Exploitatie kamerverhuurbedrijf

Eerste lid

In het eerste lid wordt vastgelegd dat het exploiteren van een kamerverhuurbedrijf enkel mogelijk is met een vergunning van het college. Dit instrument geeft het college de mogelijkheid om een directe invloed uit te oefenen op de leefomstandigheden rondom kamerverhuurbedrijven.

Tweede lid

Het tweede lid stelt het college in staat om nadere regels te formuleren met betrekking tot de vergunningaanvraag.

Derde lid

Om de balans te bewaken tussen de exploitatie van kamerverhuurbedrijven en de leefbaarheid voor bewoners en omwonenden, kan het college bij het verlenen van een vergunning specifieke voorschriften opleggen. Deze voorschriften zijn bedoeld om eventuele negatieve effecten op het woon-, leef- en huurklimaat te beperken en overlast te voorkomen.

Hierbij kan onder andere voorschriften die betrekking kunnen hebben op het maximaal aantal bewoners, het beheer van de woning, en gedragsregels om geluidsoverlast of vervuiling te voorkomen vallen. Ook kan worden geëist dat er een aanspreekpunt is voor bewoners of dat er maatregelen worden genomen om de veiligheid te waarborgen. Deze maatwerkvoorschriften bieden het college de mogelijkheid om in te spelen op de specifieke situatie in de omgeving van het kamerverhuurbedrijf en zorgen ervoor dat het kamerverhuurbedrijf bijdraagt aan een gezonde woonomgeving, zonder dat de rechten van bewoners en omwonenden worden aangetast.

Vierde lid

Het derde lid geeft het college twee gronden om een vergunning te weigeren:

1. Als de exploitatie een ontoelaatbare negatieve invloed heeft op de woon- en leefsituatie in de omgeving.
2. Als de exploitatie strijdig is met het omgevingsplan, wat voorkomt dat kamerverhuurbedrijven worden gevestigd op locaties die daar planologisch niet voor zijn bedoeld.

Vijfde lid

Het vierde lid stelt dat het college bij verlening van een exploitatieverbod rekening houdt met de wijkkarakteristieken en eventuele spanningen in het woonmilieu. Dit biedt de mogelijkheid om rekening te houden met de specifieke druk die in bepaalde wijken kan ontstaan door een te hoge concentratie van kamerverhuurbedrijven.

Zesde lid

Het vijfde lid maakt enkele uitzonderingen op de vergunningplicht, specifiek voor zorggerelateerde woonvormen, zoals seniorencomplexen of verzorgingstehuizen. Deze instellingen zijn gericht op zorg en hebben daardoor een ander karakter en andere eisen. Kamerverhuur door zorgaanbieders valt echter wel onder de vergunningplicht om de kwaliteit van zorgwoningen te waarborgen.

Artikel 2:81 Intrekking van de vergunning

Het college krijgt in dit artikel de bevoegdheid om een reeds verleende vergunning in te trekken, wanneer blijkt dat de woon- en leefsituatie, of de openbare orde, in de omgeving van het kamerverhuurbedrijf naar zijn oordeel op ontoelaatbare wijze negatief wordt beïnvloed. Deze bevoegdheid is essentieel voor het waarborgen van het leefklimaat, doordat het college tijdig kan ingrijpen bij bedrijven die overlast veroorzaken.

Artikel 2:82 Overgangsbepaling

Deze overgangsbepaling biedt exploitanten van bestaande kamerverhuurbedrijven een termijn van twaalf maanden om een vergunning aan te vragen na de inwerkingtreding van deze afdeling. Hiermee wordt voorkomen dat bestaande exploitanten direct in overtreding zijn en krijgen zij voldoende tijd om hun situatie in overeenstemming te brengen met de nieuwe regelgeving. De kamerverhuurbedrijven worden op de hoogte gebracht van deze nieuwe afdeling in de APV waarin de vergunningplicht is opgenomen.

Artikel I, onderdeel K (wijzigingen artikel 4:2 eerste en tweede lid, artikel 4:3, eerste en tweede lid, en artikel 4:4 eerste lid)

Met de wijziging worden de artikelen 4:2, 4:3 en 4:4 van de APV geactualiseerd. De verwijzingen naar het verouderde Activiteitenbesluit Milieubeheer worden vervangen door verwijzingen naar het Besluit Activiteiten Leefomgeving (BAL) en het Besluit Kwaliteit Leefomgeving (BKL), die nu gelden als de relevante kaders voor de milieuregelgeving.

Achtergrond van de wijziging

In het kader van de Omgevingswet zijn het Besluit Activiteiten Leefomgeving (BAL) en het Besluit Kwaliteit Leefomgeving (BKL) in werking getreden om bestaande milieuregelgeving te vereenvoudigen en harmoniseren. Deze besluiten bieden actuele richtlijnen voor activiteiten die invloed hebben op de leefomgeving, waaronder de geluidsnormen die voorheen onder het Activiteitenbesluit Milieubeheer vielen. Met deze overgang wordt beoogd om milieuregels beter te integreren binnen het bredere kader van de leefomgeving, waarin gezondheid, veiligheid en duurzaamheid centraal staan.

Artikel I, onderdeel L (wijziging artikel 5:13 derde lid onder b)

De door het CBF afgegeven voorschriften voor geld- en goedereninzameling en voor leden- of donateurwerving zijn voldoende uitgebreid en volledig. Hierdoor is het opleggen van aanvullende voorschriften door het college niet nodig. De betreffende passage wordt daarom uit de APV verwijderd om onnodige bepalingen te vermijden en de verordening helder en toepasbaar te houden.

Artikel I, onderdeel M (wijziging 2:51 verboden drankgebruik)

De wijziging van het artikel zorgt ervoor dat handhaving kan plaatsvinden wanneer met het gebruik op alcohol in openbare ruimtes hinderlijk of overlastgevend gedrag wordt veroorzaakt. Het aangepaste artikel is daardoor flexibeler en biedt de burgemeester meer mogelijkheden voor lokaal maatwerk om overlast door alcoholgebruik tegen te gaan.

Eerste en tweede lid

In het tweede lid is een verbod opgenomen om in een bepaald door de burgemeester aan te wijzen gebied alcoholhoudende drank te nuttigen of aangebroken flesjes en blikjes met dergelijke drank bij zich te hebben. Dit verbod geldt uiteraard niet voor terrassen die deel uitmaken van een horecabedrijf, of voor een evenement waarbij van gemeentewege op grond van artikel 35 van de Alcoholwet toestemming is verleend om op de plaats waar dat evenement zich afspeelt alcoholhoudende drank te verstrekken. Vanwege de wijziging van de DHW (nu Alcoholwet) in 2013, is het voor jongeren onder de achttien jaar reeds op grond van die wet verboden om alcoholhoudende drank te nuttigen of aangebroken flesjes en blikjes met dergelijke drank bij zich te hebben, daarom is hier bepaald dat het verbod geldt voor personen die de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt.

Naast de in het tweede lid opgenomen regeling voor het instellen van een alcoholverbod op daartoe aangewezen plaatsen, bestaat behoefte aan een bepaling die zich richt tegen hinderlijk drankgebruik in het algemeen in de openbare ruimte. Op grond van het eerste lid kan dan ook worden opgetreden tegen drankgerelateerde overlast die niet tot bepaalde plaatsen beperkt is, of waarvoor het instellen van een absoluut verbod op het gebruik en bezit van alcohol vooralsnog een te zwaar middel is. Hierbij kan worden gedacht aan gevallen van hinder door op straat drinkende toeristen en/of uitgaanspubliek of aan geluidsoverlast door overmatig drankgebruik.

Vierde lid

Met toepassing van het vierde lid kunnen incidentele uitzonderingen op het alcoholverbod worden gemaakt, bijvoorbeeld voor het houden van een evenement in een park waar dit verbod normaliter van kracht is.

Vijfde lid

De bevoegdheid om beperkingen te stellen aan de verkoop in een bepaald gebied (denk aan het verbod op de verkoop van sixpacks) is bedoeld voor uitzonderingssituaties en zal slechts gelden voor een beperkte periode, bijvoorbeeld voor (een gedeelte van) de duur van een risicovol evenement.

Van de mogelijkheid alcoholverkoop tijdelijk geheel te verbieden (voor waar het detailhandel en slijterijen betreft) zal slechts in zeer extreme situaties gebruik worden gemaakt, met name in die gevallen waarin het praktisch onmogelijk is om afspraken te maken of beperkingen te handhaven. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen wanneer op heel korte termijn - bijvoorbeeld met behulp van social media - een gevaarlijke situatie dreigt te ontstaan in de openbare ruimte (bijvoorbeeld door illegale evenementen of samenkomsten die uit de hand dreigen te lopen).

De burgemeester zal kortom zeer terughoudend van beide bevoegdheden gebruik moeten maken, gelet op het vergaande karakter van de maatregel en het belang van ondernemers om hun zaak te exploiteren.

Ten overvloede zij nogmaals opgemerkt dat de bevoegdheden dus niet zien op een beperking van de verkoop van alcohol door de horeca.

De bevoegdheid is gebaseerd op artikel 25a, eerste lid, en 25c van de Alcoholwet.